

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Налазимо се, браћо и сестре, на почетку светог апостолског поста који претходи празнику Петровдану када се прослављају врховни апостоли Петар и Павле. На почетку овога поста у ову прву недељу поста света Црква почиње са јеванђељем о светим апостолима и овај пост завршава са славом у част светих апостола. Данашње свето Јеванђеље, браћо и сестре, говори како је Господ сабирао своје ученике, одакле их је узимао и припремао за мисију коју треба да наставе у овоме свету када Он буде завршио своје дело искупљења. Тако данашње свето Јеванђеље говори о првим позивима његових ученика које је нашао не на неким високим школама, не на универзитетима, не код грчких филозофа и мудраца него међу обичним галилејским рибарима.

Каже свето Јеванђеље да Господ пролазећи поред мора галилејскога виде двојицу браће где лове рибу. Сиромашни људи, прости људи, неуки људи, Петар и Андреј лове рибу. То је њихово занимање, од тога су живели они и њихове породице. И Господ видећи њих позва их и рече им: Хајдете за мном и учинићу вас ловцима људи. До сада сте ловили рибу од сада ћете ловити људе. Они до тада нису га познавали, нису знали; Он до тада никакво чудо није учинио пред народом да би био познат по нечему. Али, његова реч је имала чудесну моћ, његово лице, његова личност је имала необјашњиву силу и они на ту једну реч *хајдећe за мном* оставише своје чамце, своје лађе и мреже своје и одоше за њим.

Идући даље виде другу двојицу браће синова Заведејевих Јована и Јакова који са оцем исто тако у лађици својој крпе рибарске мреже. Ништа природније од тога: људи се баве тиме, мреже се поцепају, треба их окрпити, треба нешто ловити треба од нечега живети. Али Господ и њих позва, само рече *хајдећe за мном*. Није ни рекао шта ће радити. И на ту једину реч они оставише и своју лађу и свога оца и одоше за њим. Не питајући куда нас водиш, шта нам обећаваш, шта нам нудиш? Довољна је била сила његове речи да их определи

да га следе, да га прате. И они су га пратили; три и по године ишли су за њим, гледали су његова чудеса преславна, слушали његову науку. Знали су да је то Месија, Петар је чак исповедио, „ти си Христос Син Бога живог“ једном приликом, али још увек нису били сасвим сигурни шта ће се на крају десити. И Господ када је припремао своје ученике да буду спремни и онда када Он буде ухваћен, када буде осуђен, када буде разапет да се не саблазне, да не отпадну.

И Он их је тако припремао и они су поред свега тога када су Христа ухватили у Гетсиманском врту они су се разбежали. Плашљиви људи, обични људи. Њих дванаест рибара и прости људи били су његови ученици. И оставише га и побегоше. Чак и Петар који је први позват он у двору тамо првосвештениковом пред неком слушкињом се одрече свога учитеља. Рече да га не познаје, да не зна о чему говори. Дакле, још увек је био само човек у коме је био и постојао страх. Ако су њега ухватили и осудили шта ће са нама бити!? И његови ученици беху затворени, затварали се у просторије, закључавали врата за собом страха ради јеврејскога. И тако је било док није Господ васкрсао.

Када је васкрсао и јавио им се после васкрсења свога они добили снагу, а нарочито када им је обећао да ће послати Утешитеља Духа Светога на њих, да ће се обући у силу с висине. Када се и то десило на дан Педесетнице они су се променили. Нестало је страха. Ти прости људи постали су учитељи васељене. Ишли су по свим народима, по свим крајевима тада познате земље и проповедали. Кога? Шта? Проповедали Господа Христа распетог и васкрслога. То је била садржина њихове проповеди. А доказ *оно што видесмо, оно што чусмо, оно што руке наше ојиваше што вам јављамо – речи живојше*. И тако су ти апостоли који су почели од рибарских мрежа завршили са тиме да су постали ловци људи. Како ловци људи? Тиме што су спасавали људе из мора смрти. Јер до Господа Христа смрт је владала и царовала над родом људским. Сви који су од

Адама рођени они су живели, пролазили и одлазили са ове земље, са смрћу се завршавало све. А Господ кад је васкрсао Он је рекао и обећао да васкрсење није само за њега него и за нас. Да ће и сви људи који у њега верују васкрснути у последњи дан. И да је Он дошао зато да људима дарује живот вечни.

То је та нова наука, то је та нова проповед. Али апостоли када их Господ позва ништа од тога нису знали а ипак снага његове речи утицала је. Његова чаробна личност, божанска, која је светлила божанском светлошћу њих је привукла и определила да оставе све. Оно што је Господ раније говорио „ко хоће за мном да иде нека се одрекне себе и узме крст свој и иде за мном“ и *ко не остави оца или мајер, децу и жену не може бити мој ученик*. Они су то урадили пре него што је Господ изрекао. Али Господ је те речи *хајдеће за мном* рекао не само њима браћо и сестре, те речи Господ понавља већ две хиљаде година и нешто више. Те речи и нама је Господ упутио и позвао нас да будемо његови следбеници и његови ученици. Онда када смо примили свето крштење ми смо се заветовали тада Господу на верност према њему. Примили смо Духа Светога у тајни Миропомазања као што су свети апостоли примили на дан Педестнице. Обукли смо се и ми у силу с висине. Иако смо обични људи позвани смо да будемо његови апостоли, његови ученици, његови следбеници. Да следимо њега, његову божанску науку, да слушамо науку коју су апостоли од њега примили, коју су апостоли проповедали, свети Оци утврдили, мученици својом крвљу запечатали и нама у аманет оставили да и ми чувамо ту веру неокрњену, неупрљану, неизмењену, неискварену разним јересима и заблудама којих је увек било у историји Цркве, и данас их има, него да останемо верни следбеници његови као што су свети апостоли остали верни до краја свога живота и сви су своју веру у Господа Христа, своју науку коју су проповедали запечатали и својом смрћу и својом крвљу. Јер су сви пострадали мученички од гонитеља хришћанства у то прво време.

То је браћо и сестре порука овога светог апостолског поста, Петровског поста како га у народу зовемо, то је порука данашњег светог Јеванђеља, то је порука коју света Црква проноси две хиљаде година по целој свету. Та реч Господа Христа *хајдеће за мно* односи се и на нас. Зато и ми оставимо све животне бриге, све земаљске сласти и страсти, пођимо за Господом Христом и будимо спремни да за веру нашу православну, за име његово свето, за Господа нашега и Спаситеља, да и ми будемо спремни да оставимо све и ако треба и живот свој да положимо а да се њега не одрекнемо, да његову науку не изневеримо. Тада, тада ћемо и ми бити спремни, када дође време да пођемо одавде, из овога живота, а сви ћемо једнога дана поћи, да нас Он прими у Царство своје небеско, да нам дарује живот вечни којег нам је обећао а да и ми тамо онда са свима светима слаavimo заједно са светим апостолима, светим Оцима, светим мученицима, да и ми слаavimo Оца и Сина и Светога Духа кроз све векове и сву вечност. Амин.

Срећан и Богом благословен данашњи празник.